

ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣਾ

(19:6)

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 19:6 ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅਚਰਜ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹੋਰ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਖਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇਹ ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਕ ਲਹਿਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਦੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਲਹਿਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ-ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਚਰਜ ਕੰਮ ਅੱਜ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਵਰਿਊਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ‘ਕ੍ਰਿਸਮਾਈ ਲਹਿਰ’ ਜਾਂ ‘ਨਵੀਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲਵਾਦ’ ਫਿਰ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈ ਹੈ।

ਮੌਅਜਿਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਵਧਾਉਣ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ (1) ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ‘ਸਥਾਪਤ’ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਸਮ ਤੇ ਪ੍ਰਤਿਕਿਆ, (2) ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਤਿਕਿਆ (ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵੇਖ ਕੇ ਚੱਲਣਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ; ਵੇਖੋ 2 ਭਰਿਖੀਆਂ 5:7) ਅਤੇ (3) ਬਾਈਬਲ ਉੱਤੇ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਹਮਲਿਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਤਿਕਿਆ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। (ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਨਾ ਭੁਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜੇ ਉਹਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਰਹੱਸਵਾਦ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਵੇਗਾ।)

ਕ੍ਰਿਸਮਾਈ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ‘‘ਗੈਰ ਜਬਾਨਾਂ ਬੋਲਣਾ’’ ਜਾਂ ‘‘ਗਲੋਸੇਲੇਲੀਆ’’ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਵਧਣਾ ਹੈ। ‘‘ਗਲੋਸੇਲੇਲੀਆ’’ ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ‘‘ਭਾਸ਼ਾ’’ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੇਲ ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਬੋਲਣਾ’’ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਅੱਜ ਖਾਸ ਦਾਨ ਤੇ ਐਨਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਇਹ ਹਨ: (1) ਸਾਡੇ ਇਸ ‘‘ਬਹੁਤੇ ਸੱਭਿਆ’’ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣਾ ਪਿਛਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲਵਾਦ ਦੇ ਭੜਕਾਉ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਗੰਭੀਰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, (2) ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣਾ ਚੰਗਾਈ ਦੇਣ, ਸੱਪ ਚੁੱਕਣ ਜਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਸੌਖਾ ਕੰਮ ਹੈ।

ਅੱਜ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਉੱਤੇ ਕਾਫੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਪੰਜ ਹੀ ਹਵਾਲੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪ ਕਦੇ ਬੋਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲੀਆਂ। ਉਹਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਤੇ, ਉਹਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਦੁਆ ਕਰਨ ਦੀ ਖਾਸ ਜ਼ਬਾਨ’’ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਈ ਸੀਂਗੋਂ ਉਹਨੇ ਦੁਆ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ‘‘ਹੇ ਸਾਡੇ

ਪਿਤਾ, ਜਿਹੜਾ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਹੈ, ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਪਾਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ' ' (ਮੱਤੀ 6:9)।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ ਮੈਂ ਇਕ ਚਾਰਟ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਕਤ ਕੱਢ ਕੇ 124 ਸਫੇ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਕਿ ਚਾਰਟ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਪੰਜ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖੋਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਹੈ, ਉਹਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਚਾਰਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਹਨ।

ਪਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਗਲੌਸਾ ਹਰ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਭਾਸ਼ਾ।' ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਕ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 'ਮਸਤ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣਾ' ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਕ ਹੋਰ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਬੋਲੀ' ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਕਦੇ ਵੀ ਦਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ।

ਅੱਜ ਦੇ ਗਲੋਮੇਲੋਲੀਆ ਦੀ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 125 ਸਫੇ ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਚਾਰਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਾਰਟ ਤੇ ਨੋਟਸ

ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਚਾਰਟ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰੇਗੀ ਪਰ ਕਈ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ, ਚਾਰਟ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 'ਉ,' ''ਅ'' ਅਤੇ ''ਇ'' ਅੱਖਰ ਮੌਟੇ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਚਾਰਟ ਦੇ ਉੱਪਰ ''1,''' ''2,''' ''3'' ਆਦਿ ਨਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ''1-ਉ'' ਤੋਂ ਭਾਵ ''1 ਮਰਕੁਸ 14-20'' ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ''ਉ. ਕੀ?'' ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ; ''5-ਇ'' ਤੋਂ ਭਾਵ ''5. 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12-14'' ਦੇ ਹੇਠਾਂ ''ਇ. ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ?'' ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ; ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਖਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਮੁੱਖ ਖਾਨੇ ਵਿਚ ਮੌਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

1-ਉ. ਯਿਸੂ ਨੇ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ 'ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ' ਦਾ ਅਰਥ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਅਰਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

1-ਅ. ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਭ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਦਾਨ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦਾਨ ਲਈ ਕੁਝ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। (ਮਰਕੁਸ 16:14-20 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਵਾਅਦਾ ਰਸੂਲਾਂ ਲਈ ਸੀ।) ਚਾਰਟ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਲਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਲਾਈਨ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਖਾਨੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

1-ਹ. ਜਿਸ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਹਿਰ ਪੀਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ

ਦਾ ਦਾਨ ਓਣੀ ਦੇਰ ਤਕ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤਕ ਜ਼ਹਿਰ ਪੀਣ (ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਣ) ਦਾ ਦਾਨ।

2-ਅ. ਇਸ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਦਾਨ ਮਿਲਿਆ, ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, ਭਾਗ 1’’ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।

2-ਹ. ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸਭ ਅਚਰਜ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ (ਹਨੂੰਰੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਅੱਗ ਵਰਗੀਆਂ ਜੀਭਾਂ, ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣਾ) ਦਾ ਮਕਸਦ ਇੱਕੇ ਸੀ (ਆਇਤ 33)। ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਜ ਇਕ ਵੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸੀ ਉਦੋਂ ਤਕ ਰਿਹਾ ਜਦ ਤਕ ਹਨੂੰਰੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਰਗੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ। (ਕਈ ਲੋਕ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38 ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬੋਲੀਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 1’’ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38 ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।)

3-ਉ. ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਚਿੱਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਨੇਲਿਊਸ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਉਹ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁੰਹੀ ਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। (ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਬਾਰੇ ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 2’’ ਦੇ ‘‘ਇਕ ਨੇਕ ਨਾਮ ਆਦਮੀ ਜੋ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ’’ ਪਾਠ ਵਿਚ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।)

3-ਹ. ਕੁਰਨੇਲਿਊਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਛਰਿਸਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ, ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਬੋਲੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। (‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, ਭਾਗ 2’’ ਵਿਚ ‘‘ਇਕ ਨੇਕ ਨਾਮ ਆਦਮੀ ਜੋ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ’’ ਪਾਠ ਵਿਚ ਕੁਰਨੇਲਿਊਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।) ਜੇ ਅੱਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਮਤਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਵੀ ਹੋਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣਾ ਉਦੋਂ ਤਕ ਰਿਹਾ ਜਦ ਤਕ ਛਰਿਸਤੇ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ। ਇਹਦੇ ਮਹੱਤਵ ਲਈ, ਅਗਲਾ ਨੋਟ ਵੇਖੋ।

4-ਹ. ਜਦ ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰ੍ਥਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ‘‘ਉਹ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਕਰਨ ਲੱਗੇ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 19:6)। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣਾ ਉਦੋਂ ਤਕ ਰਿਹਾ ਜਦ ਤਕ (ਮੁਕਾਸ਼ਫੇ ਰਾਹੀਂ) ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਜਾਂ ਨਿਵਾਰਣ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਦਾਨ ਅੱਜ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੈਥੋਲਿਕ, ਮੌਰਮਨ, ਸੈਵੰਸ ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਿਅਨ ਸਾਈਟਿਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕਾਸ਼ਫੇ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਮੁਤਾਬਕ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਚਾਪਲੂਸੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਵੱਧਦੇ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਉੱਤੇ ਘੱਟ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਲਗਦੇ ਹਨ।)

5-ਉ. ਇਹ ਖਾਨਾ ਖਾਲੀ ਡੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1 ਕੁਰਿੰਖੀਆਂ 12-14 ਵਿਚ ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। (ਲੂਕਾ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਰਿੰਖੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।) KJV ਵਿਚ ‘‘ਉਪਰੀਆਂ ਜ਼ਬਾਨਾਂ’’ ਹੈ। ਪਰ ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ

‘ਓਪਰਾ’ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਥੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਗਲੋਸਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ ਕਿ 1 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 12-14, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10 ਨਾਲੋਂ ਛਰਕ ਹਨ (ਭਾਵ ਉਹ ਸਮਕਾਲੀਨ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ)।

5-ਅ. 1 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 12 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਿੰਧੁਸ ਦੇ ਕੁਝ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

5-ਏ. 1 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 12-14 ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਦਾਨ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਦੱਸੇ ‘ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ’ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਦੂਜੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਹਿਰਿਸਮੇ (2-ਏ) ਜਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ (4-ਏ) ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਲੜੀ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾਨ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅੱਜ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ।

5-ਸ. 1 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 14:23 ਵਿਚ ‘ਨਿਹਚਾਹੀਣ’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਬੇਦੀਨ ਯਹੂਦੀ ਜਾਂ ਬੇਦੀਨ ਗੈਰ ਕੌਮ ਹੈ। 14:21 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਯਸਾਯਾਹ 28 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਨਥੀ ਨੇ ਅਸੂਰੀਆਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਬੇਦੀਨ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ (ਭਾਵ ਖੁਦਾ ਦੇ ਬੇਦੀਨ ਲੋਕਾਂ) ਲਈ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਹਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ। 1 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 14 ਵਿਚ ਬੋਲੀਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਬੇਦੀਨ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਕ ‘ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਸੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਬੇਦੀਨ ਯਹੂਦੀ ਸੀ।

5-ਹ. 1 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 13:8-13 ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਅਜ਼ਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਦਾਨ ਮਿਲਣੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਆਇਤ 13 ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਅਜ਼ਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਆਰਜ਼ੀ ਦਾਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦਾਨ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਅਜ਼ਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਨ ਮਿਲਣੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਮਦ ਨਾਲ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ (ਨਿਹਚਾ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਹਕੀਕਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ), ਇਸ ਕਰਕੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਦਾਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅੱਜ ਵੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇ (ਅਤੇ ਹੋ ਵੀ ਸਕਦਾ) ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅੱਜ ਮੌਅਜ਼ਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਦੇ ਆਉਣ ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਅਧੂਰਾ ‘ਦਾਨ’ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਸੰਪੂਰਣ’ ‘ਮੁਕੰਮਲ’ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਾਕੂਬ 1:25 ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪੂਰੀ ਸਤ੍ਤਾ ਲਈ ਇਸੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਚਮਤਕਾਰੀ ਦਾਨ ਰਹਾਂ ਆਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅਧੂਰੇ ਮੁਕਾਸ਼ਡੇ ਦੀ ਥਾਂ ਨਵੇਂ-ਨੇਮ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਮੁਕਾਸ਼ਡੇ ਨੇ ਲੈ ਲਈ।

ਸਾਰ

ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਅੱਜ ਕਈ ਲੋਕ ‘ਜਜਬਾਤੀ ਬੋਲੀਆਂ’ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਯਾਨੀ ਆਪਣੇ ਮੂਰਹੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਬੇਖਬਰੀ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਬੋਲੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਬੋਲੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ‘ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣਾ: ਇਕ ਤੁਲਨਾ’ ਵਾਲਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖੋ।

ਅੱਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ‘ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ’ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ‘ਦਾਨ’ (ਜਾਨ ਵਰਗਾ ਕੁਝ) ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖ ਗੁੱਟਾਂ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ‘ਦਾਨ’ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮੂਰਤੀਪੁਜਕ ਗੁੱਟ ਵੀ ‘‘ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਦੇ’’ ਹਨ। ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸੱਚਾ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਜਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਪਰ ਸਭ ਦਾ ਨਿਆਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਿਤਾਬ ਅਰਥਾਤ ਬਾਈਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੇਰੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿਚ ਕਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਿਆਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਦੀਆਂ ‘ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ’ ਦੀ ਗੱਲ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਕ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬ ਅਰਥਾਤ ਬਾਈਬਲ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਬੋਲੀ ਬੋਲਣ’’ ਦੀ ਅੱਜ ਦੀ ਗੱਲ ਚਮਤਕਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਹੈ।

© 2009 Truth for Today

ਬਲੀਆਂ ਬੋਲਣਾ					
	1 ਮਰਹਸ 16: 14-20 ‘ਨਵੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਬੋਲਣਾ’,	2 ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1; 2 ‘ਚੌਰ ਜਥਾਨਾਂ’,	3 ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10; 11 ‘ਭਾਸ਼ਾ’,	4 ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 19: 1-7 ‘ਚੌਰ ਜਥਾਨ’,	5 1 ਬੁਝਿਆਂ 12-14 ‘ਛਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ’,
ਉ. ਕੀ?	ਇਕ ਵਾਅਦਾ	ਸਮਕਲੀਨ ਭਾਸਾਵਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:4; 6, 8, 11	ਭਾਸਾਵਾਂ ਜੋ ਸਿੱਖੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11: 15, 17; 10: 46		
ਅ. ਕਿਸ ਹੈ?	ਕੁਝ ਵਿਸਤਾਰਮੀਆਂ ਹੈਂ	ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:2-5, 26; 2: 1-4, 7, 14, 37	ਚੌਰ ਕੌਮਾਂ ਤੋਂ ਬਦੈ ਪਹਿਲੇ ਮਸ਼ੀਹੀ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11:8, 18	12 ਚੋਇਆਂ ਹੈਂ	ਕੁਝ ਬੁਝਿਆਂ ਹੈਂ
ਏ. ਕਿਵੇਂ?		ਪਰਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:5; 2: 1-4	ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਂਗ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 19: 6 (8: 18 ਵੀ ਵੇਖੋ)	ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਤਾਲ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 19: 6 (8: 18 ਵੀ ਵੇਖੋ)	‘ਆਤਮਾ ਦੇ’, (ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)
ਸ. ਕਿਉਂ?	ਵਧਨ ਹੈ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ‘ਨਿਸ਼ਾਨ’, ਮਰਹਸ 16: 17, 20	ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੌਰ ਕੌਮਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 33	ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਚੌਰ ਕੌਮਾਂ ਹੈਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲਿਆ ਸੀ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10: 44-48; 11: 18	‘ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਵੇਖਿਸਵਾਮਿਆਂ ਲਈ 1 ਬੁਝਿਆਂ 14: 21-25	
ਹ. ਕਦੇ? ਤਕ?	ਜਦ ਤਕ ਜਾਹਿਰ ਪਿੰਡੇ ਹਾ ਮਰਹਸ 16: 18	ਜਦ ਤਕ ਹੋਣੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਰਗੀਆਂ ਸੀਮਾਂ ਰਹੀਆਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 1-4	ਜਦ ਤਕ ਵਹਿਸਤੇ ਆ ਕੇ ਦਰਸ਼ਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10: 3, 11	ਨਥੁਵਤ (ਮੁਕਾਬਲੇ) ਤਕ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 19: 6	ਵਿਸਵਾਸ ਅਤੇ ਉਮੰਦ ਦੇ ਬਹੁਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ‘ਸੰਪਰਣ’, ਦੇ ਆਉਣ ਤੇ ‘ਬੇਦਾ’ 1 ਬੁਝਿਆਂ 13: 8-13

ਨਵੇਂ ਲੋਮ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣਾ
ਇਕ ਤੁਲਨਾ

1. ਭਾਸਾਵਾਂ ਮਿਠਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲਈ ਸੀ।
2. ਸਾਮਾਜਿਕ ਭਾਸਾਵਾਂ ਮਿਠਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।
3. ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।
4. ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਜ਼ੋਰ।
5. ਪਰਿਚੱਕਤਾ ਜਾਂ ਚੁਹਾਨੀ ਤਰੱਕੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ।
6. ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੁਦਾ ਦੇ ਪੱਥਰ ਵਿਚ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਾਥਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।
7. ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਦੂਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ‘ਨਿਸ਼ਾਨ’।
8. ਵਹਨ ਨੂੰ ਪੱਖਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।
9. ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਵਿਲੱਖਣ ਨਿਸ਼ਾਨ
10. ਗੈਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਇਸ ਦੀ ਨਕਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।
11. ਸਭ ਲਈ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।
12. ਸਭਾ ਵਿਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਖਸ ਹਦਾਇਤ: ਸਿਰਫ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਣ ਤੇ ਚੋਣੇ ਹੀ ਲੋਕ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਅੱਠਾਂਂ ਨਾ ਬੋਲਣ, ਆਦਿ।
13. ਖਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਆਰਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਟਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ।
14. ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
1. ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਵਾਜਾਂ ਮਿਠਾਂ ਨੂੰ ‘ਜ਼ਜ਼ਬਾਤ’ ਵਿਚ ਬੋਲੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
2. ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੰਕੰਪਿਆਂ ਭਾਸਾਵਾਂ ਦੇ ਸਥਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ‘ਕੈਰ ਜ਼ਬਾਨ’, ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦਾਅਵੇ।
3. ‘ਝਾਂਖਾਧਿਆ’ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਫਰਕ ਫਰਕ।
4. ਨਿੰਜੀ ਸਰਧਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ।
5. ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਵਧਣ ਅਤੇ ਪਰਿਵੱਕ ਹੋਣ ਦੇ ਇਕ ਵਸੀਲੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜ਼ੋਰ।
6. ਮੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨ੍ਹਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸਥਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
7. ਆਪਣੇ ਲਈ ‘ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
8. ਲੋੜ ਨੂੰ ਬਾਣੀਕਲ ਦੇ ਅਸਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਕਾਲਪਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
9. ਮਨੁੱਖਿਤਿਆਨਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਜੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
10. ਮੁਰਤੀਪ੍ਰਸ਼ਕ ਪ੍ਰਯਾਮਾਂ, ਇਨ੍ਹੋਂ ਹੁੰਦਾ ਵਿਚ, ‘ਜ਼ਜ਼ਬਾਤੀ ਬੋਲੀਆਂ’ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।
11. ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ‘ਦਾਨ’ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
12. ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਪੂਦਾ ਹੈ।
13. ਮਸੀਹੀ ਯੋਗ ਲਈ ਬੁਦਾ ਦਾ ਸਥਾਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
14. ਬੁਡ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।